

ಬೀಳು ಪಳ್ಳುಗಳು ನಡುವೆ...

ನಿಧೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ವರ ಎಂಬುದು ನಿಜವೇ. ನಿಂತಾತ್ತಿ ಹಾಸಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದು, ಸುಖನಿಧೆ ಮುಗಿಸಿ ಮುಂಜಾನೆ ಬಿಲ್ಲುಸಿತರಾಗಿ ಪಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟವೇ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಣ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರಬೇಕಲ್ಲ!. ಬೀಳು ಏಕುವಿನನಡುವೆಲ್ಲಾರೆ ಸಲಗೋಳಾಡುತ್ತ ಏಳು—ಬೀಳುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸುಖನಿಧೆ ಹತ್ತಾರು ಅಡೆತಡೆಗೆ ಇದ್ದಿಂದೇ ಕಂಫೆಕೆಣ ಆರು ತಿಂಗಳು ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ, ಆರು ತಿಂಗಳು ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಅವನು ನಿಧೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಎಬ್ಬಿಸಲು ನಾನಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವಂತೆ. ಅವನಿಗೆ ದಿಸ್ತಬೋ ಮಾಡುವವರಾದರೂ ಯಾರಿದ್ದರು ಬಿಡಿ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿರಬೇಕಿತ್ತು ಅವನು, ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ಮಿನಿಮ್ ಎರಡು ಸಲ ಏಳುತ್ತಿದ್ದು ವಿಂಡಿತ.

ದಿಂಬಿಗೆ ತಲೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸ್ನಿಚ್ ಆಫ್ ಆಗುವವರು ನಿಜಕ್ಕೂ ಪ್ರಣ್ಯವಂತರು. ಆದರೆ ಅವರ ನಿಧೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಗಿಯುವದೇ ಡೊಟು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಧಾರಾವಾಹಿ ನಡುವೆ ಬ್ರೇಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ, ಒಂದೆರಡು ಸಲ ನಿದ್ದಿಗಳ್ಳೇ ಎಧು, ಭಾರವಾದ ಹೊಟ್ಟೆ ಟ್ರ್ಯಾಂಕನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ರೀಲೋಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಲಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿಧೆ ಮಾರು ದೂರ ಒಡಿರುತ್ತದೆ. ನಿಧೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಅರೆನಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅಂದಿಸಿದರೆ ಮುಂದಿನ ಜ್ಯೇಶದಲ್ಲಿ ತಿಗಳೇ, ಸೋಣಿ, ಹೀಗೆ ಪೆನೆಮೊ ಆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರಂತೆ. ರಕ್ತಬೀಳಾಸುರನ ಸಂತತಿಯ ಹಾಗೆ ಇರುವ

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ‘ನಿಧೆ’
ಮೂಲ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನೋ
ಹೌದು. ಆದರೆ ನಿಧೆಗೂ
ನೂರೆಂಬು ಕಂಟಕವುಂಬು.
ತಿ ಬೀಳು—ಪಳ್ಳುಗಳು
ನಡುವೆ ನಿದ್ರಾದೇವಿಯನ್ನು
ಆಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಪ್ಪ
ಸುಲಭದ ಮಾತ್ರಲ್ಲ...

■ ನಳಿನಿ ಟಿ. ಭೀಮಪ್ಪ

ಇವುಗಳ ಸಂತತಿ ನೋಡಿದರೆ, ಆದೆಮ್ಮೆ ಜನರಿಗೆ ಈ ಜನ್ಮ ಲಭಿಸಿದೆಯೋ ಎಂದು ಅಷ್ಟಿರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ನೋಲ್ ಗಳಂತೂ ಯಾವುದೇ ಚೈವಧಿಗೂ ಬಗ್ಗದೆ, ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು ಮನುಷ್ಯರ ಕಿವಿಗಳ ಬಳಿ ಬಂದು ಗಿಟಾರ್ ಬಾರಿಸುತ್ತಿರಾದ್ದರಿಂದ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ನೋಲ್ ಬಾಟು ಹಿಡಿದು ನಾಲ್ಕೆ ದು ರೊಂದ್ ಅಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ನಾಲ್ಕೆ ದು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿ, ಪಟಾಕೆ ಹೊಡೆದಂತೆ ಚಟಕಾರ್ ಪಟಾರ್ ಎಂದು ಹೊಡೆದರುಇಸುವವ್ವರಲ್ಲಿ, ನಿಧೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇಂಬುದೂ ಮರೆತುಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ತಿಗಳಿಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನರಕದರ್ಥನ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ‘ಚುಟ್ಟಿಚಟ್ಟಿ ಅಯ್ಯಿತ್ತಿ’ ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಿಲೇ ದಿಂಬಿ, ಹಾಸಿಗೆ, ಮಂಚದ

ಮೂಲೆಮೂಲೆಗಳನ್ನು ಕೆಣ್ಣನೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ತಡಕಾಡಿ, ಅವುಗಳ ಸಂಾರವನ್ನು ಕಾಣಾಡಲು ನೀರಿನ ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವುದಾಗುತ್ತದೆ. ಇರುವೆಗಳ ಕಾಟಕ್ಕೆ ‘ಇರುವೆ ಎಲ್ಲಿರುವೆ... ನಿಧೆಯ ಇಲ್ಲದ ಸೇಂತಿರುವೆ’ ಎಂದು ಆ ಕ್ಲಾದ್ರೂಟಿವಿಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎಕ್ಸೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹುಡುತ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿಸ್ಕ್ಯಾಲಿ ಹೊಸಕಿ ಹಾಕಬೇಕಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ.

ಮತ್ತೆ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಂದು ಆ ಕಡೆ, ಈ ಕಡೆ ಮಗ್ಗಲು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತ, ಅಂಗಾತ, ಬೋರಲುಮಲಗ್ಗತ್ತ, ಯಾವ ಆಸನದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಾದೇವಿ ಆಲಿಂಗಿಸುವಳ್ಳೋ ಎಂದು ಪರಿತಃಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದಿಂಬಿಗೆ ತಲೆ ಇಟ್ಟು ಇನ್ನೆನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿಧೆ ಹತ್ತಿಬೇಕೆನ್ನವಷ್ಟರಲ್ಲ, ಯಾವುದ್ದಾವುದೂ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಹೆವ್ವೆ ಹಾಕುವುದು, ಷ್ಟಿಂಡ್ಸನಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಅಡುಗೆ ಇಡುವುದು, ಬಾಗಿಲು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿದೇವೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಗ್ಯಾಸ್ ಆಫ್ ಮಾಡಿದೇವೋ ಇಲ್ಲವೋ — ಹಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕೆಲಸ ಒಮ್ಮೆಗೇ ನೆನಪಾಗಿ ದಿಗನ್ನೆ ಎಧ್ಯ ಕೂಡುವವರಿದಾರೆ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಡ್ರೂಪ್, ಚೈವಧಿ, ಗುಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳುವ ನೆನಪ್ ಸಹ ನಿದ್ರಾದೇವಿ ಎಳೆಯುವಾಗಲೇ ನೆನಪಾಗುವುದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ನಿಧೆ ನಡುವೆ ಹಾಸಿವಿಂದ ಎಳ್ಳಿರವಾಗಿ, ಬಾಯಿಗೊಂದಿಮ್ಮೆ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿ, ಮತ್ತೆ ಧೋಪ್ ಎಂದು ಹಾಸಿಗೆ ಬೀಳುವುದಿದೆ.

ಚೆಳಿಯಾದರೆ ಫ್ಯಾನು ನಂಬರ್ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು, ಸೆಕೆಯಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಇದ್ದಿದ್ದೇ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದವರೂ